

Çocuk ve Bildircin

Çınar BİBER

Çocuk ve Bildircin

Çınar BİBER

Geniş, yeşil bir çayırın kenarındaki küçük bir evde Leo adında bir çocuk yaşırdı. Yedi yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni ve her zaman biraz dağınık görünen kısa dalgalı siyah saçları vardı. Yuvarlak, dost canlısı yüzünün yanaklarında birkaç çil vardı. Her sabah Leo, üzerinde küçük kuş deseni olan mavi tişörtünü, haki şortu ve kırmızı spor ayakkabılarını giyerdi. Sonra yeşil kanvas çantasını kapıp keşfetmek için dışarı koşardı.

Leo çayırı her yerden çok severdi. Uzun otlar esintide sallanır, kır çiçekleri yeri küçük güneşler gibi beneklerdi. Çantasında küçük bir defter ve gördüklerini çizmek için bir kalem taşırdı. Bir gün küçük, tombul bir kuş dikkatini çekti. Bir bıldırcındı, yaklaşık bir greyfurt büyüklüğünde, kahverengi ve gri benekli tüyleri ve başından öne kıvrılan siyah bir tüyü vardı. Leo hiç kıpırdamadan oturup izledi.

Bıldırcın tohumları ve böcekleri gagalıyor, yerken krem beyazı boğazı inip kalkıyordu. Leo onu hızla defterine çizdi. Küçük koyu gözlerini ve benekli karnını fark etti. 'Çok güzelsin,' diye fısıldadı. Bıldırcın başını yana eğdi, sanki dinliyordu. Leo onu izlemek için her gün geri geldi. En sevdiği yerleri ve otların arasında nasıl hareket ettiğini öğrendi. Yeni bir arkadaş ediniyormuş gibi hissediyordu.

Güneşli bir sabah Leo, bildircını her zamankinden daha uzağa, çayırın içine doğru izledi. Bildircın sessizce uzun otların arasından geçti, sonra bir kır çiçeği kümesinin yanında durdu. Leo kalbi hızlı çarparak alçaldı. Bildircın dikkatlice adım attı ve sonra otların içinde kayboldu. Leo sürünerek yaklaştı ve otları nazıkçe araladı. Orada, küçük bir oyukta gizlenmiş bir yuva vardı. Kuru otlardan yapılmış ve yumuşak tüylerle döşenmişti.

Yuvanın içinde altı minik yumurta vardı; krem renkli, küçük kahverengi benekli. Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Bir yuva!' diye fısıldadı. 'Anne olacaksın!' Hiçbir şeyi rahatsız etmemek için yavaşça geri çekildi. Bildircin geri döndü ve yumurtaların üzerine yerleşti; kahverengi tüyleri kuru otlarla mükemmel uyum sağlıyordu. Leo defterine yazdı: Bildircin yuvası - uzun otların içinde gizli. İçinde sıcak, mutlu bir his duydu.

Eve dönerken Leo arkadaşı Mia'yla karşılaştı. Mia büyük bir top taşıyordu. 'Çayırdan oynamak ister misin?' diye sordu. Leo başını salladı. 'Dikkatli olmalıyız,' dedi. 'Uzun otların arasında bir bıldırcın yuvası var. İçinden koşarsak üstüne basabiliriz.' Mia şaşırılmış göründü. 'Bir yuva mı? Gerçekten mi?' Leo başını salladı. 'Evet, içinde yavru kuşlar var. O kısmın etrafından dolaşmalı ve otları yabani bırakmalıyız.'

Ertesi gün Leo, çayırın kenarında top oynayan daha büyük çocuklar gördü. Gülüyor ve hızlı koşuyorlardı. Leo'nun kalbi hızlandı. Yanlarına koştu ve ellerini salladı. 'Durun! Lütfen durun!' Çocuklar durup ona baktılar. 'Ne oldu?' diye sordu biri. Leo derin bir nefes aldı. 'Şuradaki uzun otların arasında bir bildircin yuvası var. İçinden koşarsanız yumurtalara zarar verebilirsiniz. Lütfen etrafından dolaşın.'

Çocuklar birbirlerine baktılar. Biri omuz silkti. 'Tamam,' dedi. 'Hiçbir kuşa zarar vermek istemeyiz.' Oyunlarını çayırın diğer tarafına taşıdılar. Leo gurur duydu. Yuvayı daha çok kişiye anlattı. Onlardan patıkada kalmalarını ve uzun otlara dokunmamalarını istedi. Çoğu kabul etti. Yaban hayatını koruma fikrini sevdiler. Çayır bıldırcın için sessiz ve güvenli kaldı.

Günler geçti ve Leo her sabah yuvayı ziyaret etti. Uzakta durdu ve defterinden izledi. Bildircin yumurtalarının üzerinde sabırla ve hareketsiz oturdu. Bazen yemek için ayrılıyordu ve Leo yumurtaları yeniden görüyordu. Yuvanın resimlerini çizdi ve gördükleri hakkında notlar yazdı. Yerde yuva yapan kuşlar için otları uzun ve sessiz tutmanın önemli olduğunu öğrendi. Kendini gerçek bir yaban hayatı koruyucusu gibi hissetti.

Bir öğleden sonra bir köpek çayıra koştu, yüksek sesle havlıyordu. Bildircin telaşla yuvasından havalandı. Leo köpeğin sahibine koştu. 'Lütfen köpeğinizi çağırın!' dedi. 'Otların arasında yumurtalı bir yuva var.' Sahibi hemen köpeği tasmaya taktı. 'Bana söylediğin için iyi çocuk,' dedi. Leo bildircinin yuvasına dönüşünü izledi. Bildircin yeniden yerleşti ve Leo derin bir nefes verdi. Kıl payı kurtulmuşlardı!

Bir hafta sonra Leo yuvadan gelen minik cıvıltılar duydu. Çok sessizce yaklaştı. Bildircin yuvanın yanında duruyordu ve altı minik civciv etrafında sallanıyordu. Tüylü ve açık kahverengiydiler, başlarında kahverengi çizgiler vardı. Her civciv bir cevizden daha küçüktü. Leo'nun kalbi sevinçle doldu. 'Yumurtadan çıktılar!' diye fısıldadı. Civcivler annelerini otların arasında izlediler, yumuşakça cıvıdayarak.

Leo civcivlerin çayırın yabani ve sessiz kalmasına ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bir karton parçasından küçük bir tabela yaptı ve yazdı: 'Bıldırcın ailesi burada! Lütfen etrafından dolaşın ve otları uzun tutun.' Tabelayı patikanın yanına koydu. İnsanlar tabelayı gördü ve gülümsedi. Yuva alanının etrafından dolaştılar ve otlara dokunmadılar. Bıldırcın ve civcivleri gizli ve güvende kaldı. Çayır yumuşak cıvıltılar ve hışırdayan otlarla doluydu.

Civcivler büyüdü ve güçlendi. Her yerde annelerini izlediler, tohum ve böcek bulmayı öğrendiler. Leo onları uzaktan izledi, resimler çizdi ve notlar yazdı. Onları korumaya yardım ettiği için gurur duydu. Herkesten dikkatli olmalarını istemişti ve herkes onu dinlemişti. Bildircin ve civcivleri güvende ve mutluydu. Çayır sessiz kaldı ve kuşlar orada şarkı söylemeye devam etti.

Bir sabah Leo, bildircının ve civcivlerinin çayırın uzak tarafına doğru yürüdüklerini gördü. Civcivler artık daha büyüktü, gerçek tüyleri çıkıyordu. Bildircın durdu ve Leo'ya baktı. Küçük koyu gözleri teşekkür eder gibiydi. Sonra ailesini uzun otların içine götürdü. Leo gülümsedi ve el salladı. Çayırdaki her zaman güvenli bir yuvaları olacağını biliyordu. Defterini kapattı, içi sıcacıktı.

Leo'nun arkadaşları ona bildircini sordular. Onlara defterini gösterdi ve sessiz çayırılık yerlerin yavru kuşları nasıl güvende tuttuğunu anlattı. 'Hepimiz yaban hayatını korumaya yardım edebiliriz,' dedi. 'Sadece bir yuvanın etrafından dolaşarak ve çayırı yabani bırakarak.' Arkadaşları başlarını salladılar. Onlar da dikkatli olacaklarına söz verdiler. Leo mutlu hissetti. Küçük bir bildircin ailesi için bir fark yaratmıştı. Ve çayırı izlemeye ve korumaya devam edeceğini biliyordu.

Çayır sessiz ve yeşil kaldı, uzun otlar ve kır çiçekleriyle doluydu. Bıldırcın ve civcivleri güvendeydi ve çocuk gurur duyuyordu. Küçük eylemlerin bile yaban hayatına yardımcı olabileceğini öğrendi. Artık çayırdan her geçtiğinde bıldırcının yumuşak sesini dinliyor ve gülümsüyor. Çayır kuşlar için mutlu bir yuva ve Leo onun sessiz koruyucusu. Ve kuşlar orada bütün gün şarkı söylemeye devam ediyor.